

Медичний Університет

Газета виходить з травня 1928 року

№5-6 (3033-3034)

П'ятниця,
30 квітня 2021 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

■ ВІТАЄМО!

Шановні колеги!

Вітаємо вас з Великим святом – світлим Христовим Воскресінням!

Великдень – найулюбленіше і найдавніше християнське свято, яке було встановлене на честь воскресіння Ісуса Христа. Воно символізує оновлення, перемогу життя над смертю, відродження природи. Це свято радості, яке дарує віруючим у всьому світі наснагу і надію. У цей особливий день душа наповнюється благодаттю, світлом, теплом, безмежним співчуттям, умиротворенням і любов'ю!

Цього року нам доводиться святкувати Великдень у непростих умовах: на жаль, пандемія не відступає. На нас, медиків, покладена велика відповідальність за життя і здоров'я цілої країни, і ми не можемо залишатися осторонь проблеми. Проте закликаємо вас не забувати про себе та берегти своїх близьких.

У чудовий Великодній день бажаємо всім здоров'я, втілення в життя намічених планів, тільки гарних звісток і всеосяжного щастя, віри, надії, миру, добра, успіхів у добрих починаннях! Нехай святий день подарує нові мрії і сили для їх реалізації!

Ректор університету **Валерій Капустник**
Голова Вченої ради **Володимир Лісовий**

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ПРОФЕСІЙНИЙ МАЙДАНЧИК ДЛЯ ОБМІНУ ДОСВІДОМ

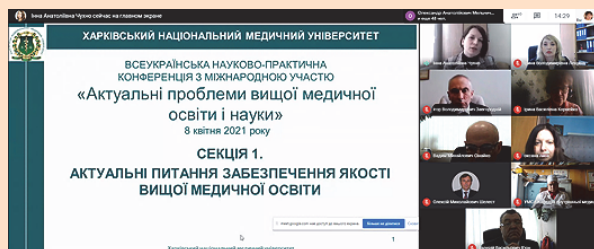
8 квітня у медичному виші в режимі онлайн відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми вищої медичної освіти і науки».

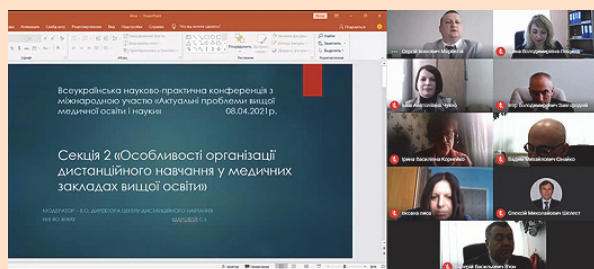
Загалом у конференції взяли участь понад 350 осіб, серед яких були представники провідних медичних закладів країни та міжнародні партнери.

Слід зазначити, що протягом багатьох років у ХНМУ сформувалися традиції підготовки висококваліфікованих медичних та наукових кадрів у сфері охорони здоров'я. Невипадково саме на базі нашого медичного вишу була започаткована освітянська конференція, яка стала професійним майданчиком для живого спілкування і обговорення нагальних питань вищої медичної освіти та науки, обміном досвідом щодо найкращих практик підготовки фахівців для медичної галузі.

На початку пленарного засідання учасників заходу привітав ректор університету Валерій Капустник: «Цей захід дійсно зібрав велику кількість однодумців, які віддані справі розвитку медичної освіти в сучасних умовах за наявності багатьох викликів, з якими ми стикнулися протягом останнього часу». Валерій Андрійович також зазначив, що вища медична освіта повинна забезпечувати високоякісну підготовку здобувачів освіти, адже вона є важливою складовою розвитку галузі охорони здоров'я, реалізації соціальних пріоритетів держави, оскільки від рівня підготовки лікарів багато в чому залежить саме якість надання медичної допомоги населенню нашої країни.

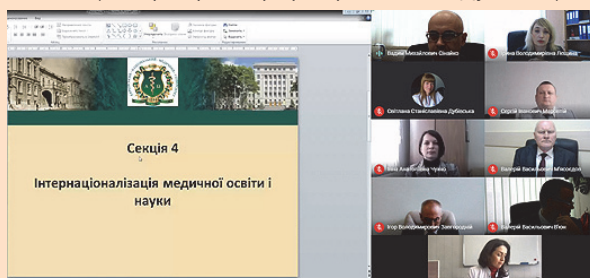

Пленарне засідання розпочав директор ННІ якості освіти професор Ігор Завгородній доповіддю від колективу авторів щодо стандартизованих симуляційних методів у сучасній медичній освіті та науці.

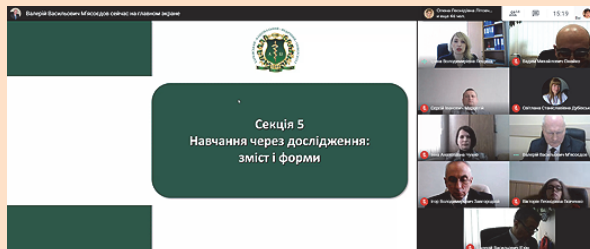
Під час секційних засідань були розглянуті актуальні питання сучасної медичної освіти за такими напрямками:

1. «Актуальні питання забезпечення якості вищої медичної освіти» (модераторка – заступниця директора ННІ ЯО доцентка Інна Чухно).
2. «Особливості організації дистанційного навчання в медичних ЗВО» (модератор – директор Центру дистанційного навчання Сергій Маровтій).
3. «Проблеми практичної підготовки здобувачів вищої медичної освіти» (модераторка – професорка Світлана Дубівська).

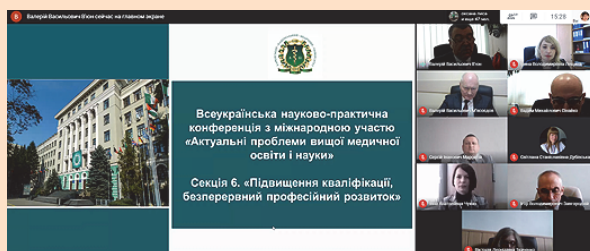

4. «Інтернаціоналізація медичної освіти і науки» (модератор – директор ННІ з підготовки іноземних громадян професор Дмитро Маракунин).
5. «Навчання через дослідження: зміст і форми» (модератор – проректор з наукової роботи професор Валерій М'ясоєдов).

6. «Підвищення кваліфікації, безперервний професійний розвиток» (модератор – директор ННІ післядипломної освіти професор Валерій В'юн).

У межах конференції модератори презентували свої доповіді стосовно результатів роботи онлайн-секцій. Представлений формат обговорення нагальних питань під час секційних засідань та зведених у загальну інформацію на пленарному, надав можливість учасникам конференції почути майже всі заявлені доповіді та опрацювати досить широкий спектр питань, що були заплановані та обговорені в рамках конференції.

Закриваючи пленарне засідання, проректорка з науково-педагогічної роботи Ірина Лещина зазначила: «Сьогоднішня конференція ще раз підкреслила актуальність поставлених питань для кожного учасника освітнього процесу та необхідність у подальшому створенні таких професійних майданчиків для обміну думками та досвідом».

Вікторія Захаревич

АКТУАЛЬНО

РОЛЬ МЕДИЧНОГО ВИШУ В РОЗБУДОВІ СИСТЕМИ ПАЛІАТИВНОЇ ТА ХОСПІСНОЇ ДОПОМОГИ

26 березня в Харкові в межах форуму «Паліативна та хоспісна допомога: виклики та можливості» обговорили напрямки розвитку в регіоні паліативної допомоги, спрямованої на поліпшення якості життя смертельно хворих пацієнтів і їх сімей.

Проведення форуму було ініційовано депутаткою Харківської обласної ради Аллою Ройтблат. У заході взяли участь представники Харківської обласної держадміністрації, Харківської обласної та міської рад, а також заступниця Міністра охорони здоров'я України Ірина Микичак, директорка Північного міжрегіонального департаменту НСЗУ Вікторія Мілютіна, голова правління ГО «Українська Ліга розвитку паліативної та хоспісної допомоги» Василь Князевич та інші відомі експерти. До роботи форуму долучилися батьки дітей із синдромом Дюшена.

Активним партнером форуму виступив Харківський національний медичний університет. Так, у рамках заходу була представлена доповідь ректора вишу Валерія Капустника, проректора з наукової роботи Валерія М'ясоєдова та професорки кафедри педіатрії № 1 та неонатології Олени Ріги, присвячена сучасним трендам розвитку педіатричної паліативної допомоги у світі, в Україні та на регіональному рівні. Крім того, доповідачі розповіли про місце вишу в розбудові системи паліативної та хоспісної допомоги.

Фахівці обмінялися досвідом, знаннями та ідеями щодо розвитку такої допомоги в Харківській області та в Україні, а також ініціювали створення Регіональної програми з надання послуги хворим. Крім того, учасники форуму відзначили, що пацієнта і його сім'ю важливо підтримувати від моменту постановки діагнозу і протягом усієї хвороби.

СТВОРЮЄМО СТРАТЕГІЮ РОЗВИТКУ ПАЛІАТИВНОЇ ДОПОМОГИ

31 березня в рамках розробки Програми з надання паліативної допомоги до ХНМУ завітала депутатка Харківської обласної ради Алла Ройтблат.

У зустрічі взяли участь ректор університету Валерій Капустник, проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов та професорка кафедри педіатрії № 1 та неонатології Олена Ріга.

Ректор Валерій Капустник відзначив готовність університету взяти всебічну участь у розробці та реалізації регіональної Про-

грами з надання паліативної допомоги, залучивши освітній, науковий та кадровий потенціал.

Зі свого боку Алла Ройтблат наголосила: «Наразі ми готові провести зустріч із профільними департаментами, депутатами, НСЗУ, опрацювати програму і наповнити її відповідними заходами, що має бути нашим першим кроком. У межах цієї діяльності партнерство з медичним університетом для нас дуже важливе, адже виш є осередком кадрового медичного потенціалу, студентства, навчальних програм, які нам стануть у нагоді під час створення стратегії з паліативної допомоги».

У ході зустрічі були обговорені питання розробки навчальних курсів для практичних лікарів, створення інтерактивної платформи щодо навчальних програм з педіатричної та дорослої паліативної допомоги, координація студентського волонтерського руху тощо.

Цього ж дня пройшла робоча зустріч генеральної директорки КНП ХОР «Обласна дитяча клінічна лікарня № 1» професорки Оксани Пюнтковської, проректора з наукової роботи професора Валерія М'ясоєдова та експертки з питань паліативної та хоспісної допомоги професорки Олени Ріги.

Під час зустрічі з колективом лікарні відбувся обмін думками щодо спільної участі Обласної дитячої клінічної лікарні № 1 та Харківського національного медичного університету в розбудові регіональної системи паліативної педіатричної допомоги.

Матеріал підготувала **Вікторія Захаревич**

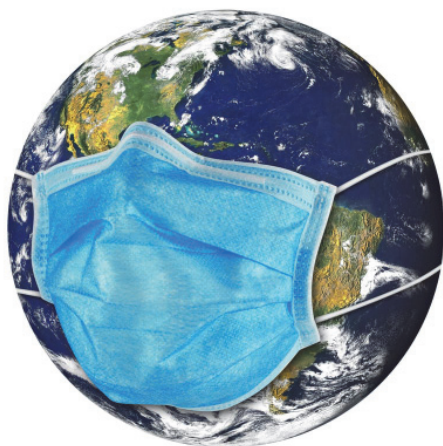
ЕКОЛОГІЯ ЛЮДИНИ

ВПЛИВ ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НА ЗДОРОВ'Я
НАСЕЛЕННЯ І НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

У наш неспокійний час все більш актуальними стають розробка, створення й використання засобів індивідуального захисту населення та довкілля. В умовах пандемії 2020–2021 років ця проблема особливо загострилася – за цей час виробництво засобів збільшилось у декілька разів. Таке явище стало предметом широкого дискусійного спектра щодо ефективності використання масок і респіраторів та їх користі для людей, особливо тих, у кого є потенційні проблеми зі здоров'ям, наприклад, порушення дихання, дерматит. Україн гострими є дискусії щодо способів утилізації засобів індивідуального захисту, від яких залежить стан екологічного середовища та небезпека його швидкого забруднення.

Засоби індивідуального захисту стали невід'ємною частиною нашого життя. Справедливо назвати маски своєрідним атрибутом нашого одягу, який носять щодня і скрізь. За оцінками Всесвітньої організації охорони здоров'я, для подолання Covid-19 необхідно 89 млн медичних масок на рік.

Не можна перебільшувати захисний ефект масок, саме тому лікарі вимагають їх використання в широкому масштабі. Кожній людині необхідно твердо усвідомлювати, що користь масок зменшується і навіть повністю зникає внаслідок їх неналежного використання: неправильного надягання, тривалого або багаторазового вживання, відсутності сухого чищення тканинних масок, неякісних матеріалів, з яких вони виготовлені. Також спостерігається використання масок без урахування рівня вірусного навантаження, що надходить в організм.

Медичним працівникам необхідно розуміти і відповідно довести до відома пацієнтів аргументи на користь носіння масок:

- У місцях, де достатня відстань неможлива, зменшує поширення вірусу.
- Заражені пацієнти можуть передавати інфекцію іншим людям, починаючи з декількох днів до прояву клінічних симптомів або під час інкубаційного періоду.

Між тим важливо зважити на дискусійність питань проти носіння маски:

- Якщо кількість захисних масок обмежена, вони повинні бути зарезервовані для медичних працівників у лікарнях та закладах охорони здоров'я. Це стосується масок FFP2 та FFP3.

- Маски дають помилкове відчуття безпеки. Переоцінюється роль MNC (хірургічні маски), які насправді не захищають власника.

- Важливо носити маску правильно: вона повинна герметично прилягати до шкіри, інакше ефект втрачається. Зовні маски не можна торкатися, а хірургічні засоби безпеки повинні використовуватись лише один раз.

- Відсутність невербального спілкування при носінні маски може змусити людей почуватися невпевнено, зневіреними або навіть психологічно занепокоєними. Це особливо стосується людей, які страждають на хвороби психічного спектра або від порушень слуху.

- Під час тривалого використання масок суттєво погіршується процес дихання.

- В умовах надмірної вологості маски стають негерметичними, втрачаючи захисний ефект для власника й середовища.

- Якщо маски регулярно не змінюються (або виготовлені із неправильної тканини), в них можуть накопичуватися патогени.

Таким чином, носіння маски має свої переваги. Однак також є потенційні ризики та побічні ефекти, які потребують уваги. Найбільш небезпечною з медичної точки зору є теоретична можливість перекриття повітряного русла при носінні маски. Досить часто при носінні хірургічних масок виникає суб'єктивне відчуття напруженого дихання.

Носіння маски сприяє підвищенню діяльності дихальної та серцево-судинної систем, що може спричинити посилення симптомів серцево-легеневої недостатності, зниження працездатності. Ці дані важливі для рекомендацій щодо носіння масок для обличчя на роботі або під час виконання фізичних вправ.

Іншим ключовим аспектом носіння масок є їхній вплив на світову екологічну ситуацію, а саме забруднення екосистем використаними засобами захисту. Зрозуміло, що після використання маски повинні бути викинуті у спеціальні урни для медичних відходів (для запобігання поширенню інфекції, особливо людей, які працюють зі сміттям), перев'язані додатковим поліетиленовим пакетом з позначкою «використанні ЗІЗ» та утилізовані. Натомість зараз можна побачити маски у звичайних смітниках та на дорозі.

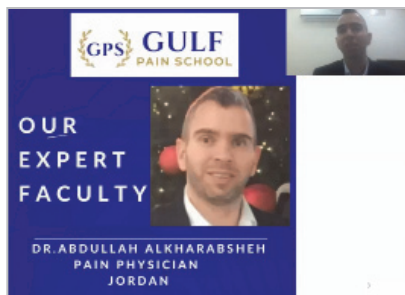
Збільшення виробництва та використання масок для обличчя у всьому світі породило новий екологічний виклик, збільшивши відходи пластику в навколишньому середовищі у декілька разів. Маски можуть потрапляти у воду в будь-якому вигляді: ціла маска, волокна. Наразі дедалі більшу стурбованість викликає мікропластик, який був знайдений у прибережних, а також внутрішніх океанах.

Немає сумніву, що заходи боротьби з інфекціями необхідні в умовах поточної пандемії. Маски є першим кроком для запобігання та стримування поширення хвороби, проте мають обмежений самозахист для власника. Вони корисні лише тоді, коли використовуються належним чином. Україн важливо забезпечити ефективні способи їх утилізації.

**Ксенія Зуб, Ігор Завгородній, Олена Літовченко,
Діана Стукалкіна, Анастасія Шенгер**

ВІД МІЖНАРОДНИХ ЕКСПЕРТІВ

УЛЬТРАЗВУКОВА ДІАГНОСТИКА БОЛЮ В КОЛІНІ ВІД АБДУЛІ АЛЬКХАРАБШЕХА

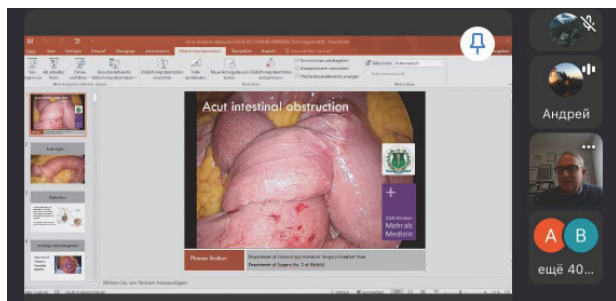
20 березня відбулася лекція фахівця зі знеболювання, анестезії та інтенсивної терапії Йорданського університету науки і техніки, члена Йорданського товариства болю та Йорданського товариства анестезії, доктора Абдулі Алькхарабшеха на тему «Ультразвукова діагностика болю в коліні».

Лекція розпочалася з вітального слова проректора з наукової роботи Валерія М'ясоєдова, який подякував доктору Алькхарабшеху за ініціативність та зацікавленість у розвитку наукової діяльності ХНМУ. Крім того, Валерій Васильович наголосив на тому, що університет пишається своїми випускниками, які підтримують зв'язок зі своєю alma mater і продовжують радувати нас своїми успіхами та досягненнями.

У ході лекції доктор Алькхарабшех розповів про використання, переваги та обмеження УЗД колінного суглоба, а також продемонстрував відео з використанням ультразвукового сканування.

ЛЕКЦІЯ З АБДОМІНАЛЬНОЇ ХІРУРГІЇ ВІД ПЛАМЕНА СТАЙКОВА

8 квітня відбулася онлайн-лекція фахівця з абдомінальної хірургії доктора Пламена Стайкова на тему «Гостра кишкова непрохідність» для студентів IV курсу VII медичного факультету.

Доктор Пламен Стайков – абдомінальний хірург, що спеціалізується в галузі баріатричної хірургії, працює на посаді професора кафедри хірургії № 2 і є почесним професором ХНМУ, медичним директором та головним хірургом провідної німецької клініки Заксенхаузен (м. Франкфурт-на-Майні, Німеччина).

Під час лекції доктор Стайков поділився своїм багаторічним досвідом хірурга та розповів про гостру кишкову непрохідність. Читаючи лекцію, пан Пламен представив сучасну інформацію щодо класифікації, етіології та патогенезу, клінічних проявів, методів лабораторної та інструментальної діагностики різних видів кишкової непрохідності.

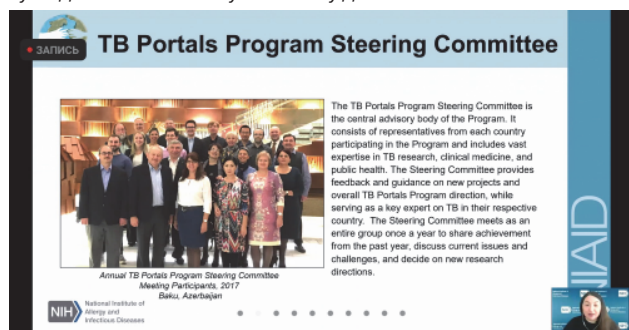
Крім того, Пламен Стайков приділив увагу особливостям лікування хворих, типам хірургічних втручань залежно від виду кишкової непрохідності.

Валерія Колеснікова,
провідний фахівець відділу міжнародних зв'язків

ОНЛАЙН-ЛЕКЦІЯ

МІЖНАРОДНИЙ ПРОЄКТ У ДІІ

23 березня до Всесвітнього дня боротьби з туберкульозом у Харківському національному медичному університеті відбулася онлайн-лекція від колег з Національних інститутів здоров'я (NIH), Національного інституту алергії та інфекційних хвороб (NIAID) на тему «Введення до порталу у боротьбі з туберкульозом – міжнародне співробітництво для просування досліджень з туберкульозу за допомогою обміну та аналізу даних».

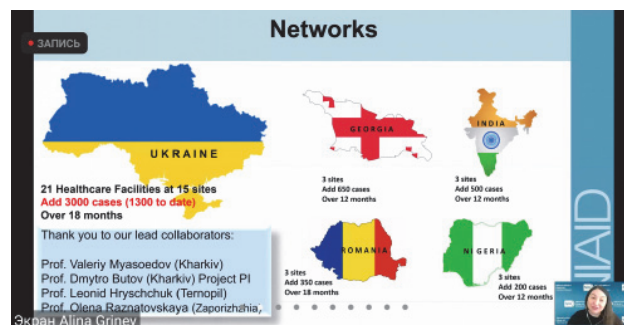
Лекцію було проведено в рамках спільного проєкту, координатором якого є Харківський національний медичний університет. Дослідження в Україні проводиться разом з партнерами нашого ЗВО – Запорізьким державним медичним університетом та Тернопільським національним медичним університетом ім. І.Горбачевського, а також в інших 12 областях України. Мережа об'єднує 21 заклад. Провідним дослідником даного проєкту виступає професор кафедри фтизіатрії та пульмонології ХНМУ Дмитро Бутов.

На початку лекції з вітальним словом виступив проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов, який наголосив, що даний захід є дуже важливим не тільки для ХНМУ, бо проблема туберкульозу – це глобальна проблема сьогодення, яка щороку забирає життя майже в півмільйона людей. Також Валерій Ва-

сильович додав, що організація таких заходів сприятиме зміцненню дружби та здоров'я в усьому світі, посиленню дослідного потенціалу.

Лекцію читали представники Національного інституту алергії та інфекційних хвороб – докторка Аліна Гриньов, пані Аліса Лонг Мейер та доктор Андрій Габріелян. Усього лекцію прослухали більше 500 учасників, що підтверджує велику зацікавленість проблемою туберкульозу.

Случаї виявили зацікавленість і наприкінці лекції мали змогу поставити запитання стосовно туберкульозу. Таким чином, сесія «Питання-відповідь» переросла в активну дискусію серед слухачів. Це пов'язано з тим, що лекція мала не тільки сучасне наукове підґрунтя в рамках масштабного міжнародного проєкту, а й широке клініко-практичне застосування.

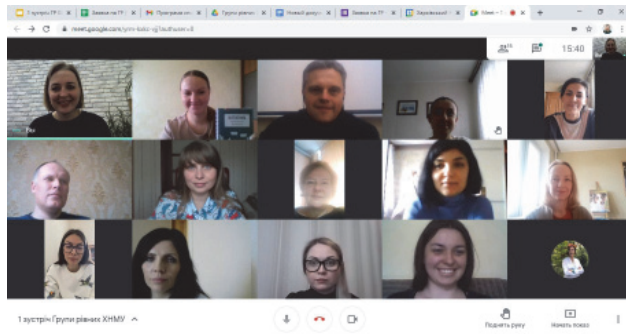
На завершення лекції Дмитро Бутов висловив велику подяку керівництву нашого університету за можливість проведення даної лекції і проєкту, а також професорці О.М. Разнатовській (Запорізький державний медичний університет), професору Л.А. Грищуку (Тернопільський національний медичний університет ім. І.Горбачевського) та стратегічним партнерам з NIAID.

За матеріалами відділу міжнародних зв'язків

УКРАЇНО-ШВЕЙЦАРСЬКИЙ ПРОЄКТ

ВЗАЄМОПОВАЖНА ТА КОМПЕТЕНТНА РОБОТА ГРУП РІВНИХ

9 квітня в Харківському національному медичному університеті на базі Навчально-наукового інституту якості освіти за підтримки Україно-Швейцарського проєкту «Розвиток медичної освіти» відбувся старт Групи рівних – принципово нового формату підвищення викладацької майстерності.

«Групи рівних – це регулярні зустрічі групи фахівців одного рівня, іншими словами, фахівців з однаковою посадою, які, використовуючи структуровані підходи до обговорення, аналізують професійні ситуації, розбирають складні клінічні або управлінські випадки, діляться знаннями та вміннями».

У нашому виші зустрічі груп проводитимуть досвідчені фасилітаторки: керівниця Психологічної служби ХНМУ Анастасія Горецька та асистентка кафедри фтизіатрії та пульмонології Ольга Говардовська. Протягом останнього року обидві пройшли навчання в рамках спеціалізованої програми Україно-Швейцарського проєкту.

Як підкреслюють організаторки та ідейні натхненниці нового формату зустрічей, групи рівних – це можливість практичного втілення філософії так званого «горизонтального навчання» – двостороннього взаємного навчання, що передбачає рівний обмін знаннями, ідеями та навичками між тими, хто навчається (collaborative learning and peer learning).

Для участі у першій пілотній Групі рівних потенційним учасникам довелося пройти відбір, під час якого вони мали сформулювати та чітко окреслити свою мотивацію до участі. Серед усіх претендентів були відібрані 15 найкреативніших. Важливо, що до роботи долучилися представники як теоретичних, так і клінічних кафедр.

У ході першої зустрічі Групи рівних були вибрані та заплановані основні тематичні напрями роботи, окреслені перспективи та обговорені правила.

Вітаємо учасників Групи рівних та будемо чекати на гарячій дискусії, цікаві пропозиції та творчі доробки задля подальшого розвитку та покращання якості освіти в ХНМУ!

За матеріалами сайту ХНМУ

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ

ДОПОМОГА ВІД КОМАНДИ ПРОФЕСІОНАЛІВ

28 березня на базі Університетського стоматологічного центру ХНМУ в рамках благодійної програми «Від щирого серця» відбулася запланована акція з безкоштовного встановлення імплантів учасникам ООС.

До благодійної акції долучилися головчиня громадської організації «Всеукраїнське об'єднання рідних, зниклих безвісти і загиблих захисників України» Марина Полякова та начальник Харківського обласного відділу Міністерства у справах ветеранів України Олексій Єрьоменко.

Крім того, на захід завітали проректор з науково-педагогічної роботи Юрій Резуненко, директорка УСЦ ХНМУ Марина Бірюкова, завідувач кафедри хірургічної стоматології та ЩЛХ Сергій Григоров, а також курсанти з різних міст України, лікарі та інтерни Університетського стоматологічного центру.

Безпосередньо перед проведенням хірургічних маніпуляцій стоматолог-хірург, викладач кафедри хірургічної стоматології та ЩЛХ ХНМУ Руслан Якименко прочитав лекцію щодо встанов-

лення дентальних імплантів Bauer's Implants. Після цього викладач разом із курсантами провів установку імплантів пацієнту, який знаходився під седацією. Отже, пацієнт отримав кваліфіковану допомогу від команди професіоналів.

Bauer's Implants висловлює щире вдячність Харківському національному медичному університету за надання можливості проведення даного курсу на вищому рівні. Сподіваємося, що цей досвід стане новим початком для створення спільних проєктів.

ДОВІДКА

Мета програми – надання безкоштовної стоматологічної всеосязної допомоги учасникам бойових дій ООС.

Акція розпочалася в Харківському національному медичному університеті на базі УСЦ у 2015 р. Стоматологічні матеріали та імпланти безкоштовно надає українська фірма «Bauer's Implants», яка розташована у м. Дніпро.

За матеріалами Університетського стоматологічного центру

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО:

Патенти на винаходи

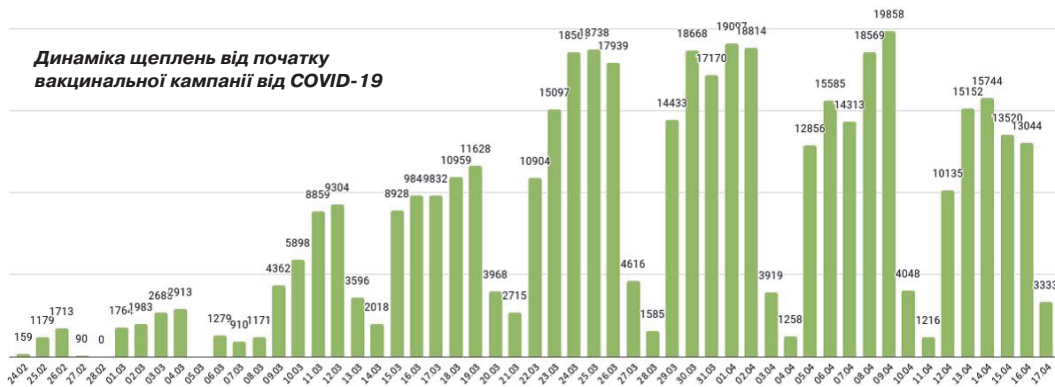

- Багатофункціональний пристрій для експериментальної роботи зі щурами. **Автори:** О.В. Авілова, Д.М. Шиян, М.А. Лютенко, А.О. Терещенко.
- Спосіб імунотерапії порушень білкового обміну у вагітних за перинатальними інфекціями. **Автори:** Л.А. Вигівська, І.О. Тучкіна, Є.В. Благовещенький, С.М. Копітько, С.В. Покришко.

Анна Голданська, керівниця служби інтелектуальної власності ХНМУ

ВАКЦИНАЦІЯ – ЦЕ ЕФЕКТИВНО ТА БЕЗПЕЧНО

Динаміка щеплень від початку
вакцинальної кампанії від COVID-19

Світ знаходиться в епіцентрі пандемії COVID-19. Станом на 15 квітня 2021 р. у світі захворіло вже майже 140 млн людей та загинуло більше 3 млн. Напружена епідемічна ситуація склалась і в Україні, де захворіло майже 2 млн осіб та померло близько 40 тис.

Інфекція COVID-19 розповсюджується аерозольним механізмом передачі, тобто за допомогою краплинок та ядерців, що містять збудника хвороби. Вони виділяються в повітря з організму хворого на COVID-19 або носія при розмові, кашлі, чханні, гучному крику. Збудник інфікує повітря, яким дихають інші люди, і через кілька секунд знаходить нового хазяїна, нове середовище проживання – сприйнятливую особу, в організм якої вірус потрапляє при вдиху. Людина не може не дихати. Тому для запобігання хворобі необхідно, з одного боку, попередити потрапляння вірусу до організму (носіння захисних масок, додержання фізичної дистанції), з іншого – мати проти цього збудника специфічний імунітет, який може захистити людину при потраплянні вірусу в організм. Останній спосіб є найбільш ефективним та зручним.

Безпечним шляхом створення несприйнятливості є вакцинація, яка зарекомендувала себе як найбільш ефективний та економічно виправданий спосіб боротьби з аерозольними інфекціями. Щорічно вакцини рятують мільйони життів.

Тому, як тільки людство дізналося про новий збудник – вірус SARS-CoV-2, науковці почали розробляти вакцини проти цього патогену. Принцип роботи вакцин полягає в тому, що вони тренують імунну систему людини розпізнавати та боротись з патогенами, проти яких створені.

На сьогодні у світі створена низка вакцин, розроблених за різними технологіями, та створюються понад 200 додаткових кандидатів, з яких більше 60 знаходяться в стадії клінічної розробки.

Уразливі групи населення у всіх країнах є найвищим пріоритетом для вакцинації.

В Україні застосовуються наступні вакцини:

1. **AstraZeneca (Covishield)** – це векторна вакцина, яку розробив Оксфордський університет та британсько-шведська компанія AstraZeneca. Для створення напруженого імунітету потрібні дві дози вакцини з інтервалом у 4–12 тижнів. Ця вакцина може зберігатися до шести місяців при температурі від +2 до +8 °C. Вироблена в Індії вакцина має локальну назву Covishield.

2. **CoronaVac/Sinovac Biotech** – це інактивована вакцина, розроблена китайським фармацевтичним підприємством. Для створення напруженого імунітету потрібні дві дози вакцини з інтервалом у 14–28 днів. Може зберігатися до трьох років при температурі від +2 до +8 °C.

3. **Pfizer-BioNTech** – це мРНК-вакцина, розроблена німецькою біотехнологічною компанією BioNTech спільно з американським фармакологічним концерном Pfizer. Для створення напруженого імунітету необхідні дві дози вакцини з інтервалом у 21 день. Потребує температури зберігання щонайменше –70 °C. Після розмороження може зберігатися 5 днів при температурі від +2 до +8 °C.

Також очікується постачання вакцини **Novavax** – це субодинична білкова вакцина американської компанії Novavax. Для створення напруженого імунітету потрібні дві дози вакцини з інтервалом до 21 дня. Може зберігатися до шести місяців при температурі від +2 до +8 °C. Вакцина Novavax поки перебуває на фінальній стадії III фази клінічних випробувань.

Усі вакцини, які перебувають на III фазі клінічних випробувань, пройшли стадію перевірки на безпечність.

Кожна країна має регуляторні органи, які контролюють безпеку та ефективність вакцин перед їхнім широким використанням. В усьому світі ВООЗ координує низку незалежних технічних органів, які перевіряють безпеку вакцин до і навіть після їхнього запровадження. Суворі тести та клінічні випробування, що пройшли вакцини, схвалені ВООЗ для використання, підтверджують їхню безпечність та ефективність у боротьбі із захворюваннями.

Незважаючи на те, що вакцини проти COVID-19 розробляються дуже швидко, вони зможуть отримати необхідні дозволи регуляторних органів, тільки якщо відповідатимуть суворим стандартам безпеки та ефективності.

При введенні вакцини організм може певним чином реагувати на неї, тобто можливий розвиток щеплювальних реакцій, які свідчать про формування імунної відповіді та захисту від збудника. При використанні вакцин проти вірусу SARS-CoV-2, зроблених за різними технологіями, можливі такі реакції: почервоніння, біль, набряк у місці ін'єкції; лихоманка чи озноб; головний біль, біль у м'язах чи суглобах, біль у животі; збільшені лімфатичні вузли; нудота; втомлюваність; безсоння; запаморочення. Ці реакції є нормальними та минають за кілька днів після вакцинації. Якщо щеплена людина відчуває дискомфорт, їй необхідно звернутися до свого сімейного лікаря чи терапевта, щоб отримати рекомендації.

Вакцинальна кампанія в Україні має зрозумілі та чіткі етапи. Для їхньої розробки населення України розподілено за групами пріоритетної вакцинації. До цих груп входять найбільш уразливі до COVID-19 особи та люди, від яких залежить забезпечення життєдіяльності країни. Здебільшого це ті, хто взаємодіє з великою кількістю людей, критичні для збереження системи охорони здоров'я працівники, а також ті, хто має ризик отримати серйозні ускладнення. Усього таких груп дев'ять.

Виокремлено п'ять етапів вакцинації, протягом яких заплановано імунізувати майже все доросле населення України. Залежно від доступності вакцини, етапи можуть відбуватися паралельно.

Вакцинацію проводять двома способами: мобільними бригадами з імунізації та на базі пунктів щеплень, що вже існують. Планується створити близько 570 мобільних бригад, до складу яких входить лікар, дві медичні сестри, водій.

Старт вакцинації від COVID-19 в Україні відбувся 24 лютого 2021 року.

Від початку кампанії проведено усього 449 197 щеплень: отримали 1 дозу 449 192 особи, завершили вакцинацію (отримали 2 дози) 5 осіб (із них 2 особи отримали 1 дозу за кордоном); щеплено вакциною КОВІШЕЛД – 445 697 осіб, вакциною КОРОНАВАК – 3 497 осіб.

У світовому рейтингу за кількістю вакцинацій лідирують США, Китай, Індія, Великобританія, Бразилія, Туреччина, Німеччина. Станом на 16 квітня 2021 року Україна посідала 78-е місце.

Безпечні та ефективні вакцини змінять правила гри, проте в доступному для огляду майбутньому ми повинні продовжувати носити маски, фізично дистанціюватися і уникати скупчення людей. Вакцинація не означає, що ми можемо відкинути обережність і піддати ризику себе та інших, особливо тому, що досі невідомо, якою мірою вакцини можуть захистити не тільки від хвороби, але й від передачі інфекції.

Тетяна Чумаченко, професорка, завідувачка кафедри епідеміології

ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ

У березні цього року виповнилося б 80 років від дня народження першого проректора ХДМУ (нині ХНМУ) Михайла Володимировича Кривоносова. Пропонуємо читачам спогади учнів, під якими могли б підписатися всі, хто знав цю чудову людину.

ПАМ'ЯТИ УЧЕНОГО, УЧИТЕЛЯ, ДРУГА

13 апреля 2006 года Михаилу Владимировичу Кривоносову исполнилось бы 65 лет. Свой последний день рождения он поистине встретил в дороге – в поезде, по пути в Тернополь, где на базе медицинской академии должна была проходить научно-методическая конференция, посвященная реформированию высшей медицинской школы Украины. На наш взгляд, это действительно символично – даже своим самым дорогим праздником Михаил Владимирович пожертвовал для дела, которому служил всю жизнь.

И это совсем не громкие слова, а обычная констатация фактов, поскольку вся жизнь его была посвящена профилактической медицине, подготовке кадров для нашего здравоохранения.

Вчерашний школьник из Минска по направлению МЗ БССР приехал в 1958 г. в Харьков и поступил на санитарно-гигиенический факультет медицинского института. И с этого момента вся его судьба будет тесно связана с этим вузом. Студент, аспирант, ассистент, доцент, профессор, академик – всего шесть слов, а в них уложилось практически вся его жизнь. Правда, этот ряд можно расширить, добавить кандидата и доктора медицинских наук, вспомнить заведующего кафедрой, декана и первого проректора университета, академика Академии наук высшей школы Украины, но все равно этого слишком мало, чтобы показать, каким многогранным и талантливым человеком он был.

Никогда он не искал для себя легких путей, не пытался увильнуть или переложить свои обязанности на других. Успешно защитив кандидатскую диссертацию, практически сразу был призван на действительную военную службу и в течение двух лет выполнял непростые обязанности врача, а затем и начальника медицинской службы погранотряда в Талды-Курганской области Казахстана.

После демобилизации Михаил Владимирович вернулся в alma mater к сложной, важной и интересной работе преподавателя, ученого, организатора высшей медицинской школы. В 34 года он стал деканом своего родного санитарно-гигиенического факультета (1975), одним из самых молодых деканов в бывшем Советском Союзе, и поставил своеобразный «рекорд долгожительства» в этой должности – 19 лет. За это время под его руководством было подготовлено около двух тысяч санитарных врачей, гигиенистов и эпидемиологов, многие из которых сегодня плодотворно работают в санитарной службе, медицине, а зачастую и в других областях, не связанных с ней. Но всех их объединяет одно – добрая память и уважение к своему бывшему декану, причем для большинства он навсегда остался деканом, человеком, который выслушает, посоветует, поможет.

Михаил Владимирович возглавил факультет в сложное время «смены поколений», когда ушли корифеи, профессора, возглавлявшие факультет в течение ряда лет, а новое поколение ученых-гигиенистов еще не имело достаточного опыта и компетентности. Именно он стал идейным вдохновителем и практическим реализатором идеи о возрождении харьковской гигиенической школы, и именно ему мы во многом обязаны тем, что сегодня харьковская гигиеническая школа является одной из наиболее уважаемых не только в Украине, но и в ближнем и дальнем зарубежье.

Чрезвычайно широк был круг научных интересов М.В. Кривоносова, что отражало многогранность его таланта ученого, исследователя, научного руководителя. Как молодой ученый он провел серию исследований, посвященных экспериментально-гигиеническому изучению влияния ультрафиолетовой радиации на организм, результатом чего стала его кандидатская диссертация. В последующие годы он разрабатывал ряд актуальных проблем гигиены – влияние ядохимикатов, гербицидов и пестицидов на организм человека, изменение состояния здоровья работающих во

вредных и очень вредных условиях. И, видимо, эти исследования натолкнули Михаила Владимировича на перспективное научное направление – использование алиментарного фактора для профилактики нарушений здоровья рабочих, над которым он работал в своей докторской диссертации. К сожалению, распад СССР, резкое ухудшение социально-экономической обстановки не позволили продолжить это важное и перспективное научное направление.

В конце 80-х – нач. 90-х годов внимание ученых разных отраслей занимали вопросы Чернобыльской катастрофы, влияния ее последствий на здоровье детей и взрослых. Именно тогда благодаря Михаилу Владимировичу были соединены в единый комплекс усилия вузовской и академической науки. В сотрудничестве с Институтом охраны здоровья детей и подростков АМНУ кафедрой гигиены питания были изучены вопросы использования алиментарного фактора в реабилитации детей, проживающих на пострадавших территориях. Результатом этих совместных исследований стала система комплексной реабилитации детей в условиях оздоровительных учреждений, эффективность которой подтверждена неоднократно.

Нельзя не сказать о его многолетних и плодотворных контактах с практиками, сотрудничестве с Харьковской санитарно-эпидемиологической службой, чему по-доброму завидовали наши коллеги, работающие в других городах. Михаил Владимирович был бесценным консультантом и научным руководителем врачей-гигиенистов области и города, а также был поистине душой ученого совета областной санитарно-эпидемиологической станции. Именно ему во многом принадлежит инициатива проведения итоговых научно-практических конференций «Экология, эпидемиология, гигиена», которые в настоящее время вышли на региональный уровень.

Но все-таки главным своим делом он всегда считал преподавание, подготовку медицинских кадров. Здесь можно вспомнить его прекрасные лекции, которые он любил и замечательно умел читать. Никогда он не почивал на лаврах, постоянно искал что-то новое, интересное, выбирал наиболее актуальные темы. В ситуации, когда кафедральному коллективу пришлось перестраиваться с преподавания на медико-профилактическом факультете на работу на общемедицинском, именно его лекции позволяли связать проблемы врача общей практики с задачами профилактики и гигиены. Вопросы взаимосвязи питания и лекарственной терапии, использование биологически активных добавок, особенности клинического питания – вот далеко не полный перечень проблем, которые Михаил Владимирович со свойственной ему эрудицией освещал на своих лекционных часах.

Его отношения со студентами заслуживают отдельного внимания. Все-таки не так часто встречается сейчас преподаватель, основным девизом которого является: «Любое колебание – в пользу студента!» Видимо, поэтому так стремились именно ему отвечать студенты во время государственных экзаменов.

Его колоссальная работоспособность была примером для подражания и предметом «белой зависти» со стороны многих. Остается только удивляться, как при такой загруженности он находил время для отдыха, чтения, общения с семьей, друзьями, товарищами. А ведь в наше время, когда цитаты из школьной программы зачастую являются «неоспоримыми доказательствами интеллекта», Михаил Владимирович без позы, без демонстрации легко и непринужденно цитировал Фейхтвангера и Ремарка, вспоминал рубаи Омара Хайяма и гарики Игоря Губермана. Его тосты до сих пор вспоминают коллеги по работе, сколько тонкого юмора и интеллекта в них было.

К сожалению, нагрузка, которую он сам себе определил, оказалась чрезмерной для организма. До сих пор не верится в то, что его нет, не хочется принимать того, что уже не будет его советов, помощи, лекций. Страшно, когда уходят молодые, горько, когда уходят талантливые, и невыносимо, когда уходят те, на ком, как на Атланте – Земля, держалось очень многое, те, на кого мы во многом привыкли полагаться, те, кто для нас являлись ориентиром и рубежом, до которого, казалось, так далеко! А теперь этот рубеж остался позади, и единственное, что мы можем сделать, – не потерять его наследие.

Ученики профессора М.В. Кривоносова:
профессор Иван Кратенко, доцент Леонид Подригало

Матеріал передрукований з газети «Медичний університет» № 6, 2006 р., мову оригіналу збережено.

ГОРТАЮЧИ СТАРІ ДОКУМЕНТИ

Вища медична школа Харківщини – одна з найстаріших в Україні. Більше ніж 200 років вона росте, розвивається, готуючи майбутніх лікарів і формуючи науковий потенціал медичної спільноти нашої країни. Один з її вихованців, у подальшому відомий акушер-гінеколог – Петро Харитонович Хажинський. Що ми знаємо про нього? Що залишилося нам – його спадкоємцям і продовжувачам – від справи великого вченого?

Ми ходимо по залу музею Харківського національного медичного університету, дивимося на старі папери, деякі з яких із впевненим почерком самого вченого, а деякі – це матеріали, які свідчать про його кипучу діяльність. Ось рапорт про можливість прочитати пробну лекцію, де зазначені друковані роботи, а ось – сумна публікація-некролог, де вчений ділиться спогадами про свого колегу та наставника професора П.В. Міхіна. Окремо представлені біографічний нарис та спогади про Петра Харитоновича співробітників кафедри, яким пощастило з ним працювати.

Петро Харитонович, який зробив неоціненний внесок в акушерство і гінекологію, народився у далекому 1871 році у місті Харкові. Закінчивши медичний факультет Харківського університету, П.Х. Хажинський пройшов шлях від лікаря-екстерна до завідувача кафедри акушерства і жіночих хвороб. Наукова діяльність вченого ознаменувалася написанням дисертаційної роботи на тему «Медицинский отчет акушерского отделения клиники акушерства и женских болезней Харьковского университета за 17 лет (1892–1908)», яку він успішно захистив у 1912 році, і тоді ж Петру Харитоновичу було присвоєно науковий ступінь доктора медицини.

Продовжуючи роботу на кафедрі, Петро Хажинський розвивався в напрямку педагогічної діяльності. Його лекції супроводжувалися ілюстративним матеріалом та передбачали демонстрацію хворих жінок. Це робило навчання не тільки цікавим, а й популярним серед студентів: аудиторія, де виступав Петро Харитонович, завжди була переповнена студентами. Учений у своїй практичній діяльності демонстрував справжнє мистецтво ставлення до жінки, і цей досвід бажало перейняти багато його учнів. Саме П.Х. Хажинський запропонував та втілював у практику поетапне навчання, що складалося з вивчення анатомії та пропедевтики жіночих хвороб, госпітальної підготовки, яка передбачала самостійне обстеження вагітних жінок та гінекологічних хворих, постановку діагнозу та участь у подальшому веденні пацієнток.

Науково-педагогічна діяльність Петра Хажинського у 1922 р. сягнула ще однієї сходинки – його затверджено у званні профе-

сора й обрано завідувачем кафедри акушерства та жіночих хвороб. Діяльність кафедри базувалася на наукових здобутках видатних учених – І.П. Лазаревича, М.П. Толочінова, П.В. Міхіна та стала продовженням їх традицій. За цей час було написано понад 40 наукових робіт, наукова діяльність кафедри продовжила свій розвиток. Під керівництвом Петра Харитоновича було виконано та захищено шість дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук та вісім – кандидатів медичних наук. Вихованцями кафедри стали знані вчені В.І. Константинов, Д.Є. Шмундак, І.В. Попандопуло, Р.Л. Лівшина, І.І. Грищенко та І.Д. Арист.

Завдяки зусиллям Петра Харитоновича було створено науковий студентський гурток, керівництво яким він взяв на себе й передавав свій клінічний досвід та знання майбутнім лікарям. З 1940 року запроваджено виробничу практику студентів, яка охоплювала роботу як акушера.

Особистість Петра Харитоновича проявилася в умінні відстоювати результати своїх набутків. Так, дуже спірним питанням, яке обговорювалося неодноразово, стала очікувальна тактика ведення пологів при вузькому тазі, що сприяло зниженню оперативних втручань та забезпечувало сприятливий результат щодо матері та плода. Це питання активно обговорювалося на IX Всеукраїнському з'їзді акушерів-гінекологів. Цікаво, що саме зараз, у XXI ст., сучасні спеціалісти акушери-гінекологи все частіше вдаються до очікувальної тактики ведення пологів.

Коло інтересів Петра Харитоновича не обмежувалося лише питаннями акушерства. На кафедрі активно вивчалися запальні процеси статевих органів, зокрема, придатків матки. Разом з В.І. Константиновим ним було написано монографію «Современные методики лечения воспалительных придатков матки», де було зроблено перший крок до вивчення імунітету жінки.

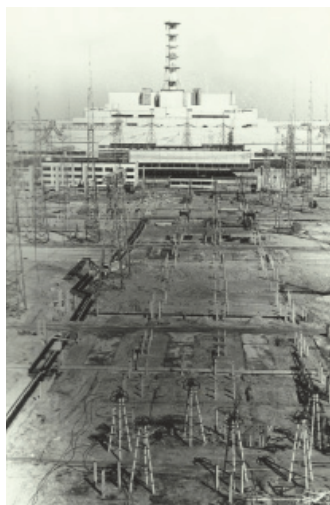
Багато уваги вченими кафедри приділялося вивченню менструального циклу та його порушень. І.Д. Арист у своїх дослідженнях показав, що у слизовій оболонці піхви відбуваються циклічні зміни. Ці набути стали базою для такого напрямку в гінекології, як кольпоцитологія, чим активно користуються сучасні гінекологи та репродуктологи.

Ми перегортаємо старі документи... Як багато і водночас мало розповідають вони про таку талановиту людину, якою був Петро Харитонович Хажинський. Неможливо про нього сказати краще, ніж говорили його сучасники: «Ми, його учні, найближчі співробітники, не раз відчували в години втоми, невдач та може навіть розчарувань, як поява Петра Харитоновича, його слово, його погляд вливали в нас нові сили, новий порив і нові події». Сподіваємося, що і ми, сучасні клініцисти акушери-гінекологи, завжди будемо згадувати про Петра Харитоновича і тоді, коли маємо обмаль часу, щоб приділити додаткову увагу хворій жінці, і тоді, коли відповідаємо на запитання студентів, і тоді, коли бачимо і гортаємо старі документи.

Ірина Старкова, доцентка кафедри акушерства та гінекології № 2

ЧОРНОБИЛЬСЬКА КАТАСТРОФА

35 РОКІВ ЧАЕС – НЕВИВЧЕНІ УРОКИ!

У ніч на 26 квітня 1986 року пролунали два страшні вибухи на четвертому енергоблоці Чорнобильської атомної електростанції. Саме ця подія перетворила життя людей на нескінченний жак.

Жінки залишались без коханих, а діти – без батьків. Страшенна катастрофа забрала тисячі життів. Сотні людей назавжди залишилися інвалідами або невиліковно хворими. Причиною всьому стала необізнаність. Навіть працівники станції не здогадувалися про масштаби катастрофи. Вони і гадки не мали, яким є рівень радіації на підприємстві, адже було прийнято рішення гасити полум'я замість евакуації.

Пожежна бригада, яка першою прибула на допомогу, виїздила на звичайнісіньку пожежу. Вони не знали про вибух на реакторі, тож були без захисного вбрання: справжні герої, які віддали своє життя, рятуючи сотні інших. Населення також не сповістили про трагедію, але оголосили тимчасову евакуацію на три дні. Тоді ніхто не здогадувався, що залишає свою домівку назавжди. Засоби масової інформації не оголошували про аварію. Було сказано, що сталася пожежа і докладають якомога більше зусиль, аби ліквідувати наслідки.

1 травня на площі в Києві святкували День міжнародної солідарності трудящих, і ніхто не здогадувався, що це може мати серйозні наслідки. Найстрашнішим наслідком катастрофи стала величезна кількість хворих на променеву хворобу та онкологічні захворювання. Великих обертів набули і мутації серед людей, тварин та навіть рослин. Радіація уражала все довкола. Значно збільшувалась кількість хворих на серцево-судинні та пов'язані з дихальною системою захворювання.

Наслідки катастрофи проявляються і до сьогодні. Тож наше завдання – не допускати подібних помилок та завжди пам'ятати події квітня 1986 року. Ліквідатори Чорнобильської АЕС – наші герої!

Слизова Патинко, ІІ медичний факультет

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ НІНИ ПЕТРІВНИ СТЕБЛІНОЇ (22.03.1955–29.03.2021)

29 березня після боротьби з хворобою зупинилось серце доцентки кафедри внутрішніх та професійних хвороб Ніни Петрівни Стебліної.

Життя Ніни Петрівни було плідно пов'язано з Харківським національним медичним університетом, де вона пропрацювала понад 20 років. Прекрасний педагог, лікар та мудрий наставник, професіонал своєї справи, Ніна Петрівна щедро ділилася своїми знаннями, знахідками та відкриттями у науковій, навчальній та лікувальній діяльності з колегами та учнями.

Ніна Петрівна була неймовірно доброю, чуйною та широко людиною, яка завжди посміхалась та надихала. У пам'яті колег вона залишиться душею колективу, людиною, яка вміла вислухати, знайти потрібні слова та вірне рішення.

Ректорат, профком і співробітники університету, колеги і учні висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким. Ніна Петрівна назавжди залишила свій слід у наших серцях і душах. Світла пам'ять!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ВАДИМА КОСТЯНТИНОВИЧА ШМУЛІЧА (19.07.1939–05.04.2021)

5 квітня пішов із життя досвідчений викладач, науковий діяч, майстерний лікар-педіатр, турботливий батько, дідусь та чоловік – доцент кафедри педіатрії №1 та неонатології Вадим Костянтинів Шмуліч.

Вадим Шмуліч у 1963 році закінчив Харківський медичний інститут, згодом працював у ЦРЛ Краснокутського району та Балаклівської ЦРЛ на посадах дільничного педіатра та завідувача відділення.

У 1972 році, після закінчення аспірантури, Вадим Костянтинів захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук на кафедрі дитячих інфекційних хвороб та відтоді по 2005 рік працював асистентом кафедри пропедевтики педіатрії. З 2006 року – доцентом цієї ж кафедри, з 2011 року – доцентом кафедри педіатрії №1 та неонатології.

За період роботи в ХНМУ шлях Вадима Костянтинівича був наповнений професійними досягненнями, проявами людяності та щирості до маленьких пацієнтів, їх родичів та колег по роботі, мудрістю та оптимізмом. За свою 53-річну науково-практичну діяльність Вадим Костянтинів став співавтором багатьох підручників, науково-методичних посібників та статей. Крім того, за свою багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм був нагороджений грамотою ХНМУ.

Ректорат, профспілкова організація та співробітники університету щиро сумують з приводу смерті Вадима Костянтинівича Шмуліча та висловлюють щирі співчуття рідним і близьким. Вадим Костянтинівич залишився у серцях родини, колег та пацієнтів надійним товаришем та життєлюбом, мудрим радником, який завжди був готовий прийти на допомогу в будь-який час. Пам'ятаємо, любимо, сумуємо. Висловлюємо щирі співчуття родині. Світла пам'ять Вадимові Костянтинівичу!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ БОРИСА ВОЛОДИМИРОВИЧА МЕНКУСА (28.11.1951–04.04.2021)

4 квітня після тривалої хвороби пішов з життя асистент кафедри загальної хірургії №2 Борис Володимирович Менкус.

Борис Володимирович закінчив лікувальний факультет Харківського медичного інституту в 1974 році, інтернатуру проходив у міській клінічній лікарні №40, де і працював усе своє подальше життя. З 1977 по 1981 рік – лікарем-хірургом, потім – на посаді заступника головного лікаря з лікувальної роботи, а з 1 квітня 2005 року – головним лікарем міської багатопрофільної лікарні №18 м. Харкова.

Борис Володимирович був творчою та працьовитою людиною, він також працював за сумісництвом на кафедрі загальної хірургії №2, базою якої є Комунальне некомерційне підприємство «МБЛ №18».

На жаль, словами важко загоїти на серці рану від втрати та знайти слова втіхи, коли зупиняється серце дорогої людини. Проте світлі спогади про Бориса Володимировича, який чесно і гідно прожив своє життя, завжди будуть сильнішими за смерть. У ці скорботні дні ми розділяємо невимовний сум і тугу його близьких і рідних. Світлий, добрий спомин про Бориса Володимировича назавжди залишиться в серцях тих, хто його знав, любив і поважав, хто жив і працював поруч із ним, кого він навчав.

Ректорат, профспілкова організація і колектив кафедри загальної хірургії №2 глибоко сумують з приводу смерті Бориса Володимировича Менкуса та висловлюють найщиріші співчуття з приводу непоправної втрати дітям, рідним і близьким покійного. Вічна та світла пам'ять!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ОЛЬГИ ВІКТОРІВНИ НІКОЛАЄВОЇ (30.08.1957–12.04.2021)

12 квітня пішла з життя професорка, завідувачка кафедри загальної та клінічної патофізіології ім. Д. О. Альперна Ольга Вікторівна Ніколаєва.

Трудова діяльність Ольги Вікторівни була тісно пов'язана з медициною. Вона з відзнакою закінчила Харківський медичний університет, згодом працювала на кафедрі госпітальної педіатрії ХМІ в Харківській обласній дитячій клінічній лікарні. З 2011 року очолювала кафедру патологічної фізіології, де продовжувала славетні традиції школи патофізіологів.

Ольга Вікторівна була взірцем сумлінного ставлення до своїх обов'язків, високої працездатності, умілою організації головних напрямків діяльності на кафедрі. Найціннішими її рисами були любов до праці, професіоналізм, повага до особистості, мудрість, жіночість та людяність. Серце професорки було сповнене любові й добра.

Ректорат, профспілкова організація і колектив кафедри загальної та клінічної патофізіології ім. Д. О. Альперна, колектив кафедри педіатрії №1 та неонатології глибоко сумують з приводу смерті Ольги Вікторівни Ніколаєвої та висловлюють найщиріші співчуття з приводу непоправної втрати дітям, рідним і близьким покійної. Ольга Вікторівна назавжди залишила свій слід у наших серцях і душах. Вічна та світла пам'ять!

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

УКРАЇНСЬКИЙ МІСТИФІКАТОР

Сучасний український письменник, редактор літературних антологій, відомий блогер і політичний оглядач Юрій Павлович Винничук пройшов тернистий шлях до слави і успіху, займався перекладами і довгий час працював на відоме видавництво «Піраміда».

Творчість Юрія Винничука охоплює широку цільову аудиторію, у нього є твори і для дітей, і для дорослих читачів.

Життєвий шлях письменника почався в 1952 році в місті Івано-Франківськ. Тут же він здобув середню і вищу освіту, після чого переїхав до Львова. Там майбутній письменник випробував на собі професію вантажника і художника-оформлювача. Літературну діяльність почав у 1971 році, коли з-під його пера вийшли перші вірші. Після цього він часто друкувався в журналах, працював у львівській газеті, вів власну колонку, присвячену огляду подій, зокрема, україно-російським відносинам. Література Юрія Винничука – це гримуча суміш народних казок, авторського вимислу, пародії на сучасне суспільство, чорного гумору і невеликої частки еротики. Він однаково добре пише казки для юних читачів та історії для дорослих, і навіть в його дитячих творах можна знайти глибокий сенс.

Книги письменника почали виходити в 1990 році. Першими були невеликі збірки віршів і прози, а до великої літературної форми автор перейшов уже в нинішньому столітті. Багато його книг присвячені реальним подіям. Наприклад, «2014. Хроніка року» – це докладний опис доленосних подій в Україні, представлений у вигляді витягів з блогів та інших ресурсів. А книга «Львівська антологія» присвячена улюбленому місту автора. Цей твір є унікальним для української літератури і заснований на великому авторському дослідженні реальних історичних документів, міських легенд і чуток, а також інформації, яка раніше була засекречена.

Багато читачів у відгуках про книги Юрія Винничука відзначають соціальну актуальність його творів. Він, як і інші сучасні українські автори, гостро вболіває за долю країни. Є у нього також і фантастичні твори, орієнтовані на дорослу та підліткову аудиторію. До таких можна віднести книги «Місце для дракона» або «Цензор снів».

Юрій Винничук також найбільш продуктивний сучасний український містифікатор. У 80-і роки він опублікував переклад поеми XIII ст. про Батіїв штурм Києва «Плач над градом Кия», написану нібито ченцем Ріангабаром. Сумнівів у автентичності цього твору не виникало, і дані про нього потрапили до Української літературної енциклопедії, а Дмитро Павличко, який був захоплений опублікованою знахідкою, попросив Винничука надати йому оригінал тексту. Фіктивний оригінал (один з кельтських текстів зі вставленими Винничуком словами «Батий» та «Київ») Павличко на радіощах показав своїм закордонним друзям. Зайве казати, що вся радість зникла, коли друзі пояснили йому, що «Плач над градом Кия» – підробка.

Оскільки це не єдиний випадок містифікації від Винничука, неможливо сказати, чи припинив він писати твори з-під імен інших людей сьогодні. Швидше за все, ні. На таку думку нашої редакції насамперед той факт, що письменник став укладачем антології української готичної прози, де трапляються прізвища авторів, про яких ніхто нічого не знає. Існували вони насправді чи Винничук вигадав їх і їхні твори? Для того, аби довести чи спростувати це, довелося б повторити роботу самого Винничука як упорядника і добряче посидіти у різноманітних архівах.

Зараз автор живе у Львові, продовжує складати власні книги і редагувати чужі. Один з небагатьох сучасних письменників, що публікуються виключно українською мовою. Купити книги Юрія Винничука безперечно варто, якщо ви небайдужі до долі української літератури, а також якщо вам цікавий погляд сучасника на ряд важливих політичних подій в Україні і за кордоном.

Матеріал підготувала викладачка кафедри української мови, педагогіки та основ психології

Оксана Самолисова

СТУДЕНТСЬКЕ ЕСЕ

ЯК КАРАНТИН
ЗМІНИВ МОЄ ЖИТТЯ

На момент початку карантину я навчалася в 11 класі. На мене попереду чекали випускні та вступні іспити. Коли у школі повідомили про початок дистанційного навчання, моєму щастю не було меж. Ми проводили більше часу з друзями, родиною, готувалися до іспитів, почали займатися тим, про що давно мріяли. І все було б добре, якби не одне «але»... Ми не розуміли, що дійсно існує така страшна хвороба, як Covid-19. Так, ЗМІ повідомляли про безпеку, про необхідність носіння масок та повної ізоляції, але поки у твоєму оточенні немає хворих, у небезпеку дуже складно повірити.

І от почався новий етап, коли стали хворіти сусіди, друзі та просто знайомі. Розуміючи, що люди дійсно помирають, вже не хотілося наражатися на небезпеку. І тут почалася моя повна ізоляція. Якщо гуляти – то тільки в лісі біля будинку і лише самій, до магазину – у масці та з антисептиком. Спілкування з друзями зменшилося до мінімуму, всі хворіли. Проте була і позитивна сторона. Я навчилася грати на гітарі, добре підготувалася до іспитів, прочитала безліч цікавих книг та розфарбувала величезну картину за номерами.

Через карантинні обмеження було заборонено випускні вечори, тому нам видали свідоцтва у звичайній, формальній обстановці. Дати іспитів переносили три рази, тож ЗНО ми склали у липні. Через два тижні вже треба було їхати до вишу подавати документи. І от, коли вже знаєш, де будеш навчатися, можеш, нарешті, спокійно відпочити. Проте і цього не було. За останній місяць потрібно вирішити проблеми з гуртожитком, пропискою, купити необхідні речі та переїхати до іншого міста. Ось так швидко і непомітно промайнуло літо.

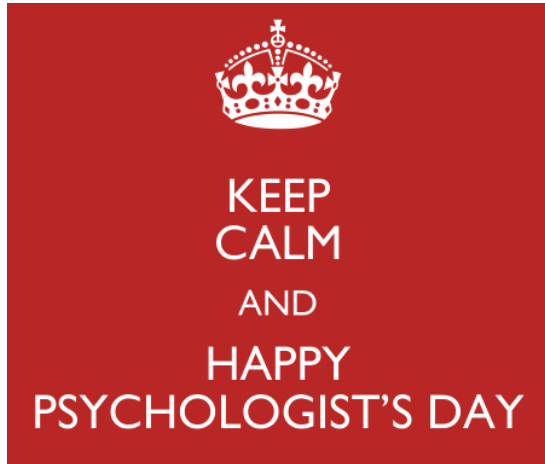
Нарешті я вже студентка. Перші два тижні ми ходили до університету в захисних масках та з антисептиками, проходили температурний контроль і здавалося, що карантин вже позаду. Та раптом знову зросла захворюваність, і ми перейшли на дистанційне навчання, але цього разу радості на обличчі вже не було. Ми тільки-но розпочали нову сторінку свого життя, а тут знову пандемія. На дистанційному навчанні вже набридло, хочеться спілкуватися з одногрупниками, гуляти по невідомому місту і пізнавати безліч нового, але хворіти також страшенно не хочеться. Тому я з нетерпінням жду закінчення карантинних обмежень, коли вже нарешті можна буде заходити до закладів без захисної маски, їздити на відпочинки та навчатися не дистанційно. Проте, на жаль, це буде зовсім не скоро. Ось так карантин змінив моє життя.

Єлизавета Патинко, II медичний факультет

ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ДНЯ ПСИХОЛОГА

ЯК КРАЩЕ РОЗУМІТИ СЕБЕ ТА ІНШИХ?

23 квітня святкується Всеукраїнський день психолога. У цьому плані наша країна випередила багато інших держав, де таке професійне свято відсутнє. Не існує і Міжнародного дня психолога, замість нього святкують Всесвітній день психічного здоров'я (10 жовтня).

Через таку «несправедливість» закордонні установи, де є кафедра психології, вводять свої локальні дні психолога, причому, як це не дивно, часто святкують їх саме навесні. Так, в університеті Міссурі день психолога святкують 27 квітня, а в Державному університеті Каліфорнії – 3 квітня. А ось Всесвітнім днем позитивної психології оголошено 8 травня.

Однак повернемося до української психологічної науки. Робота вітчизняних психологів була відзначена численними внесками як у практичну, так і в теоретичну частину. Так, знаменита Харківська школа психології активно досліджувала сприйняття у дітей, механізми вікового розвитку та емоційну сферу. Власне кажучи, збори психологічних типологій сучасної науки – теж результат діяльності українців.

Крім консультативної психології, в Україні зараз активно розвивається медична психологія і психологія кризових станів.

Сьогодні психолог – це людина, яка має не тільки закінчену вищу освіту та практику в медичних установах, а й постійно зайнята самовдосконаленням. У сфері інтересів психолога лежить

не тільки механіка біологічних процесів, а й те, як ці процеси впливають на окрему людину і суспільство. Недарма один з представників сучасної психології в Україні став автором курсу «Психологія політичного менеджменту».

Відомі українські психологи: Григорій Серета, Олександр Бондаренко, Петро Зінченко, Тамара Блюміна, Олександр Лактіонов.

До Всеукраїнського дня психолога працівники Психологічної служби ННІ ЯО ХНМУ зібрали 20 найцікавіших фактів з психології, які допоможуть нам краще розуміти себе та інших:

1. 66 днів необхідно людині в середньому, щоб набути певну звичку.
2. Із закритими очима ми легше запам'ятовуємо інформацію.
3. Мозок і шлунок людини тісно пов'язані, тому деякі емоції (особливо тривоги) фізично дуже відображаються на шлунку.
4. Записуючи свої мрії, ми формуємо їх найчіткіше.
5. З усіх людських почуттів нюх найтісніше пов'язаний з пам'яттю.
6. Уміння думати про те, як ми думаємо, є ознакою високого інтелекту.
7. У кожній людині поєднано три особистості: та, ким, як вона думає, вона є; та, ким її вважають; та, ким вона є насправді.
8. Мрійники частіше, ніж інші, бачать сни і запам'ятовують їх.
9. Сім'я і близькі друзі – найважливіше джерело щасливого дитинства.
10. Дуже легко домінувати над співрозмовником, якщо говорити тихим і спокійним голосом. Особливо в суперечці.
11. У людей, які вміють дякувати, найлегше виходить бути щасливими.
12. Найефективніший спосіб запам'ятовування інформації – 10-хвилинні перерви через кожні 30–50 хвилин занять.
13. У людини виникає сильний емоційний зв'язок з тим, з ким вона співає.
14. Якщо перед іспитом написати на папері про всі свої переживання, це може допомогти отримати вищий бал.
15. Недостатня кількість сну викликає дратівливість і підвищує ризик появи депресії.

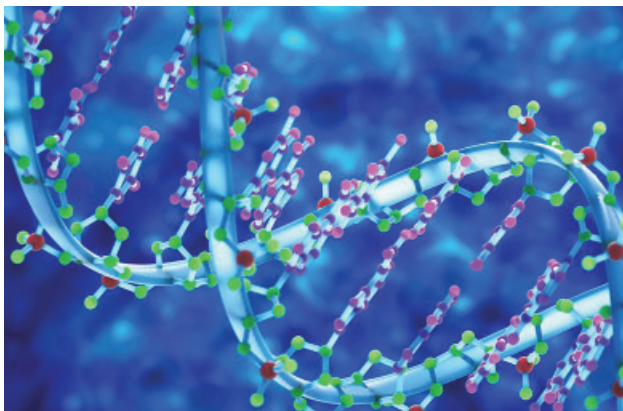
Колектив Психологічної служби щиро вітає з Всеукраїнським днем психолога та бажає душевної рівноваги, натхнення та позитивних емоцій!

Анастасія Горецька, Андрій Рибалко, Ольга Мирончук

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ДНК

ПРИСТРІЙ ДЛЯ ЗБЕРІГАННЯ ІНФОРМАЦІЇ

Щорічно 25 квітня в різних країнах світу відзначають незвичайне свято – Міжнародний День ДНК (DNA Day), який визнає важливість генетики і наукових досягнень, зроблених у цій галузі.

ДНК – це дезоксирибонуклеїнова кислота. Саме в ній зберігається наша генетична інформація, і саме цей тест є одним з найбільш популярних для встановлення родинних зв'язків. ДНК однієї клітини людини може зберігати близько 1,5 гігабайта ін-

формації. Водночас ДНК усіх клітин людського організму займають 60 млрд терабайтів, що зберігаються лише на 150–160 грамах ДНК. Таким чином, зі слів учених, ця молекула часто називають найкращим у світі вінчестером (пристроєм для зберігання інформації).

Відкриття спіралі ДНК стало для науки революційним. Завдяки виявленню ДНК був розкритий код спадковості, ідентифікований генетичний ризик, розпочато формування запрограмованих властивостей організму, здійснюється оздоровлення спадковості, створюються технології генної інженерії.

У 1953 р. Джеймс Вотсон, Френсіс Крік, Моріс Вілкінс, Розалінд Франклін та колеги опублікували статтю в науковому журналі «Nature», в якій описали структуру ДНК. Цього ж дня у 2003 р. було проголошено, що Проект геному людини дуже близький до завершення.

У США День ДНК уперше було відсвятковано 25 квітня 2003 р. за проголошенням Сенату і Палати представників. Однак це був одноразовий захід. Щорічне святкування було організовано Національним інститутом дослідження геному людини (National Human Genome Research Institute, NHGRI) з 23 квітня 2010 р. Тоді ж декілька організацій проголосили 25 квітня «Міжнародним днем ДНК». У 2013 р. виповнилося 60 років першим публікаціям щодо структури ДНК, завдяки чому подія набула значного розголосу в соціальних мережах.

Галина Остапенко, І медичний факультет

ДЖИНСА – ТКАНИНА ЧИ СЛЕНГОВЕ СЛОВО?

Джинси – улюблений одяг людини будь-якого віку, бо вони зручні та завжди у моді. Проте чи знаєте ви, що це слово означає не тільки вид одягу?

В арсеналі медійників (редакторів, кореспондентів, піарників, маркетологів та ін.) є безліч незрозумілих широкій аудиторії слів. Наприклад, спілкуючись із журналістом, можете почути з його уст слово «джинса». Спочатку ви подумаете: до чого тут одяг? Може, йдеться про тканину, з якої шиють штани? Проте це один із популярних термінів у журналістиці.

Що ж таке загадкова «джинса»? Це матеріал, що замовляється рекламним відділом або зацікавленою особою конкретного співробітника ЗМІ. Це сленгове слово, яке має кілька значень:

- текст низької якості, який просуває на ринок товар або послугу, що містить величезну кількість ключових слів;
- текст комерційного характеру для розміщення на сайті.

У більшості випадків під цим поняттям ховається матеріал копірайтера, який вважає за краще користуватися стандартними словами і фразами, не намагаючись придумати щось посправжньому оригінальне.

Термін виник разом із відкриттям першої комерційної газети – у журналістів з'явилася можливість для додаткового заробітку. Чому б нею не скористатися?

У журналістському середовищі джинсою називають замовну статтю або приховану рекламу, яку досить часто можна зустріти в телевізійних програмах, випусках новин, статтях. Такі матеріали поділяються на політичні та комерційні. Джинса першого типу – реклама політичних діячів, якою рясніють друковані та електронні видання перед виборами. Комерційна джинса – прихована реклама товару, послуги, фірмового знака.

Як відрізнити джинсу від істинного журналістського матеріалу? На неї вказують такі ознаки:

- недостовірність інформації;
- непослідовність думок;
- невелика кількість інформації.

Кореспондент дає власну оцінку події? Навішує «ярлики»? Звертається до сумнівних джерел? Виринає з контексту фрази? Приховує важливу інформацію? Це джинса в чистому вигляді.

Існує ряд причин, за якими джинса – не найприємніше явище в журналістській сфері. По-перше, авторами подібних текстів виступають ті ж представники засобів масової інформації, які пишуть матеріали на замовлення редакції. Зрозуміло, що під матеріалом стоїть підпис журналіста, а ось авторство так званого «білого» тексту рекламного характеру часто не вказується. По-друге, немає рядка «На правах реклами», який пояснював би характер даного матеріалу. По-третє, джинса пишеться виключно в інтересах замовника. По-четверте, такий текст намагаються видати за редакційний, тому варто навчитися читати між рядків.

Дуже важливий момент полягає в тому, що оплата за подібні матеріали не фігурує в бухгалтерському балансі, оскільки замовник віддає гроші за послугу редактору чи журналісту. До речі, у другому випадку виконавцю доводиться обманювати свого редактора. Якщо він довіряє своєму підлеглому, то, не звернувши уваги на підтекст, може пропустити джинсу в друк або ефір. Зауважимо, що критична стаття, за яку не платили, текст з позначкою «На правах реклами», суб'єктивна думка редактора або ко-респондента з приводу події, не є джинсою.

На друковане або електронне видання джинса може чинити негативний вплив. Від замовних матеріалів страждає репутація ЗМІ – читач може розчаруватися в авторі й перестати довіряти виданню. Крім того, це буде сигналом для несумлінних підприємців, що у вас можна придбати будь-яку інформацію.

Олена Гуляєва

УКРАЇНСЬКІ ТРАДИЦІЇ

СІМЕЙНЕ СВЯТО ДОМАШНЬОГО ЗАТИШКУ

Великдень – найважливіше православне свято для України. За стародавніми традиціями воно настає у першу неділю після весняного рівнодення і повного місяця. Це свято, яке несе основний сенс Православної віри.

У ніч Великодня дорослі та малі члени сім'ї йдуть до церкви, щоб освятити писанки, крашанки та пасхальну випічку. Після семи тижнів підготовки та суворого посту розговітися шматочком крашанки та пасочки у Великодній ранок – найбільша насолода для кожного християнина. Чарівна святкова ніч об'єднує села, міста, країни... Увесь світ, затамувавши подих, чекає на появу дивовижного священного вогню – символу життя, прощення та благословення Бога.

Не можна уявити більш сімейного свята, ніж Великдень. Можливо, це єдине свято, яке кожен намагається провести в оточенні найрідніших та найближчих людей, тому Великдень має не тільки релігійне значення. Це можливість підтримати сімейні стосунки та домашній затишок, особливо для мешканців великих міст.

У цей світлий весняний день ми від щирого серця вітаємо зі Світлим Христовим Воскресінням! Бажаємо добра, здоров'я, миру і процвітання. Нехай ваш будинок наповнюється затишком, теплом, щастям і благополуччям. Даруйте один одному увагу і турботу, любов і вірність. Зі Святом!

Тетяна Попова, III медичний факультет

ВІТАЄМО!

ПРИЗЕРА ЧЕМПІОНАТУ
УКРАЇНИ З ГИРЬОВОГО СПОРТУ!

З 20 по 25 березня у м. Київ відбувся Чемпіонат України з гирьового спорту серед дорослих та юніорів, у якому взяли участь 200 спортсменів.

До складу збірної команди Харківської області увійшов викладач кафедри фізичного виховання та здоров'я Харківського національного медичного університету Володимир Поручіков.

В активі нашого гирьовика II місце у поштовху довгим циклом, II місце у двоборстві та II місце у командній естафеті. Вітаємо Володимира Володимировича та бажаємо йому нових спортивних досягнень!

За матеріалами сайту ХНМУ

ТИЖДЕНЬ ДОНОРА

БЕЗЦІННИЙ ВНЕСОК У ДОБРУ СПРАВУ

Незважаючи на епідемічний спалах Covid-19 та карантинні обмеження, у Харківському національному медичному університеті пройшов тиждень донора, організований Профспілковою організацією ХНМУ.

Протягом тижня студенти факультетів медичного вишу мали змогу стати донором крові. У цьому році від студентів Харківського національного медичного університету було отримано 116 доз крові. Уся кров була передана гематологічному відділенню Обласної клінічної дитячої лікарні № 16.

Профспілкова організація Харківського медичного університету висловлює подяку всім студентам з великим добрим серцем. Ми дуже пишаємося вами!

Діана Георгій

ТВОРЧІ ДОСЯГНЕННЯ СТУДЕНТІВ ХНМУ

ОДЕСА ЗУСТРІЧАЄ
ТАЛАНТИ В ОНЛАЙНІ

20 березня в м. Одеса відбувся міжнародний фестиваль-конкурс «ОДЕSSA Talent Fest-2021», в якому брали участь студенти Харківського національного медичного університету. Також у конкурсі взяли участь колективи з Києва, Дніпра, Харкова, Одеси, Ізраїля, Польщі.

Звання Лауреата I ступеня в номінації «Естрадний вокал» отримав вокальний колектив «Меліса», звання Лауреата I ступеня в номінації «Вокально-інструментальний ансамбль» отримав ВІА «Атріум». Хоровий колектив «Експресія» здобув Гран-прі фестивалю за найяскравіший номер.

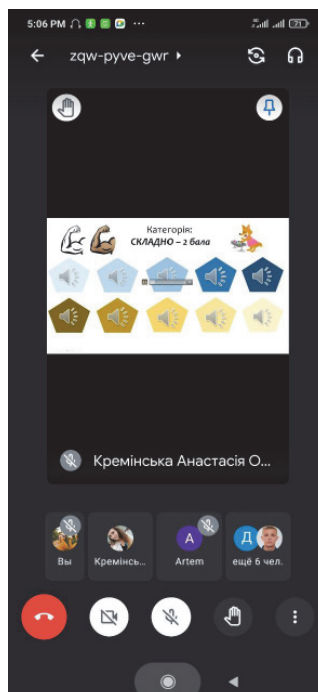
Вітаємо наших студентів і їх керівників з творчими досягненнями та бажаємо подальших успіхів!

За матеріалами сайту ХНМУ

СТУДЕНТСЬКЕ ДОЗВІЛЛЯ

ІВЕНТ ДЛЯ СПРАВЖНІХ МЕЛОМАНІВ

19 березня Івент-сектор ХНМУ провів онлайн-захід «Вігадай мелодію» для справжніх меломанів та поціновувачів різних жанрів музики. Під час проведення конкурсу панувала дружня атмосфера, адже на початку всі учасники познайомились та розповіли цікаві факти про себе.

У першому конкурсі з цікавою назвою «Слон на вухо наступив» учасники відгадували назву пісні, і з цим впоралися досить швидко. У другому конкурсі «Задом наперед» перед учасниками постало нелегке завдання, а саме – відгадати композицію, яка звучала задом наперед. Третій конкурс «Саундтрек» став несподіванкою для наших студентів тому, що саундтреки були зіграні на гітарі та розділені на 2 категорії: легку та складну. Деякі композиції виявились досить складними, але, отримавши декілька підказок, учасники змогли їх відгадати.

До останнього конкурсу – «Меломан» входило 4 категорії: «Хіти 90-х», «Іноземні хіти», «Хіти 2000-х» та «Нові хіти», а композиції оцінювались від 1 до 4 балів – саме це дало змогу визначити переможця, адже всю гру учасники йшли піч-о-пліч.

У кінцевому підрахунку результатів I місце зайняла Еліна Апазіді, II місце – Ірина Саморядова, III місце – Нікіта Осинкін.

Учасники будуть нагороджені призами після закінчення карантину. Вони були приємно вражені відмінним проведенням та цікавилися наступними івентами, щоб взяти в них участь.

Анастасія Кремінська, IV медичний факультет

ВІДКРИТТЯ МЕМОРІАЛЬНОЇ ДОШКИ

СЛАВНИЙ ВИПУСКНИК МЕДИЧНОГО ВИШУ

6 квітня в Харківському національному медичному університеті відбулася урочиста церемонія, присвячена відкриттю Меморіальної дошки заслуженому майстру спорту СРСР, Олімпійському чемпіону з важкої атлетики, випускнику лікувального факультету медичного інституту Ігорю Михайловичу Рибаку.

До церемонії долучилися почесні гості: заступниця голови Харківської обласної ради Валерія Мураєва, заступник міського голови з питань сім'ї, молоді та спорту Костянтин Лобойченко, заступник директора Департаменту науки і освіти ХОДА Володимир Ігнат'єв, начальник управління молоді та спорту ХОДА Костянтин Ананченко, скульптор і автор проєкту Олександр Рідний, а також дружина Ігоря Рибак, його рідні, близькі та представники спортивної спільноти Слобожанщини.

Відкрив урочисту церемонію проректор з науково-педагогічної роботи Іван Летіт, який зазначив: «Ми відкриваємо пам'ятну дошку видатному спортсмену, який прославив усьому світі один з найстаріших медичних вишів країни – Харківський національний медичний університет. Це наша історія, яскравий приклад для студентів і майбутніх поколінь».

До привітань долучилися почесні гості, які звернули увагу на те, що вшанування пам'яті видатних людей Харківщини повинно бути невід'ємною частиною життя. Щиру вдячність присутнім висловила дружина Ігоря Михайловича Рибак – Тамара Федорівна.

Під час урочистої церемонії відбулася передача прапора Національного олімпійського комітету України Харківському національному медичному університету на честь вшанування ювілею – 125-річчя проведення Міжнародних олімпійських ігор сучасності, що розпочиналися саме цього дня в 1896 році. Також на честь свята спорту відбулося голосування за проєктом «Біла картка» – за порозуміння, терпимість, дружбу, повагу та досконалість.

Під оплески присутніх було відкрито меморіальну дошку Ігорю Михайловичу Рибаку, до якої учасники заходу поклали квіти.

ДОВІДКА

Ігор Михайлович Рибак (21.03.1934–28.09.2005) – український спортсмен, важкоатлет, заслужений майстер спорту СРСР з важкої атлетики, Олімпійський чемпіон XVI Олімпійських ігор (1956 р., Мельбурн) з важкої атлетики у легкій (67,5 кг) вазі (встановив олімпійський рекорд у триборстві 380 кг); чемпіон Європи 1956 р. у напівсередній (75 кг) вазі. Нагороджений орденом «Знак Пошани».

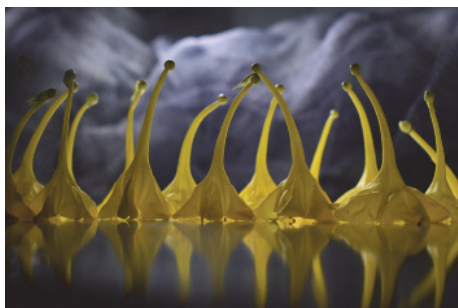
Випускник Харківського медичного інституту 1959 року. Після завершення кар'єри штангіста працював лікарем у збірній СРСР з важкої атлетики. Очолював Харківський обласний лікарсько-фізкультурний диспансер.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

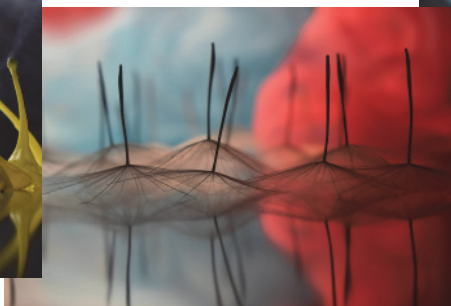
У квітні свій ювілей святкують: доцентка кафедра внутрішніх та професійних хвороб **Вікторія Валентинівна Бязрова**, завідувачка відділу Наукової бібліотеки **Яніна Едуардівна Вінокурова**, асистентка кафедри акушерства та гінекології №1 **Ельвіра Володимирівна Горбатовська**, провідний інженер по нагляду за безпечною експлуатацією будівельних споруд та комунікацій **Микола Іванович Граматюк**, доцент кафедри хірургії №3 **Ігор Андрійович Дехтярук**, двірничиха корпусу по вул. Сумській, 39 **Ірина Євгенівна Кривоносова**, провідна фахівчиня з нострифікації деканату 5-го факультету з підготовки іноземних студентів ННІПІГ **Галина Євгенівна Купчик**, сторож корпусу по вул. Трінклера, 12 **Юрій Миколайович Носов**, доцент кафедри онкології **Андрій Сергійович Ходак**, лаборантка кафедри загальної хірургії №1 **Лариса Яківна Черепеннікова**, прибиральниця службових приміщень головного учбового корпусу **Лідія Андріївна Чернова**, доцент кафедри анатомії людини **Олександр Олександрович Шевцов**, провідний фахівець відділу матеріально-технічного постачання **Юрій Сергійович Шестопапов**.

АРТТерапія

Які дивовижні ці квіти, у кожній чарівність своя...

У вирі танцю

Життя на кінчиках пуантів

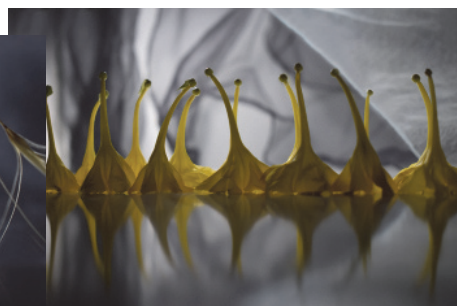
Ми із тобою танцюємо сальсу

Струмочок – спогади з дитинства

Легкий подих краси

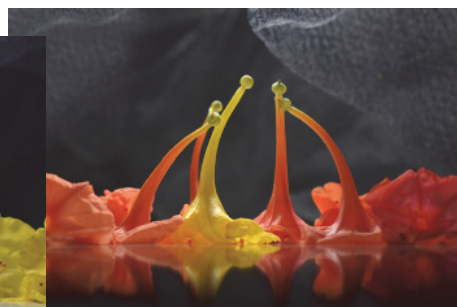
Хоровод

Фламенко

Танець кохання

Шанувальники її таланту

Авторка фото – **Тетяна Золотарьова**

«Медичний університет»

Регістр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: info@knuu.edu.ua

www.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 26.04.2020. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 04/26-1.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,
www.kontrast.kh.ua

Регістраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редакторка В. Захаревиц

Коректорки М. Тарасенко, Є. Рубцова